

ТЕСТОВІ ПИТАННЯ: ЦИВІЛЬНИЙ КОДЕКС (92 ПИТАННЯ)

Питання:	Чи застосовується цивільне законодавство до майнових відносин, заснованих на адміністративному або іншому владному підпорядкуванні однієї сторони другій, а також до податкових, бюджетних відносин?		
Відповіді:	1. не застосовується, якщо інше не встановлено законом; 2. застосовується, якщо інше не встановлено законом; 3. не застосовується; 4. застосовується.	Правильна відповідь:	1. не застосовується, якщо інше не встановлено законом.
Пояснення:	Відносини, що регулюються цивільним законодавством визначені ст. 1 Цивільного кодексу України. Ними є особисті немайнові та майнові відносини, засновані на юридичній рівності, вільному волевиявленні та майновій незалежності їх учасників. до майнових відносин, заснованих на адміністративному або іншому владному підпорядкуванні однієї сторони другій, а також до податкових, бюджетних відносин цивільне законодавство не застосовується, якщо інше не встановлено законом.		
Питання:	Місцем проживання фізичної особи у віці від десяти до чотирнадцяти років є:		
Відповіді:	1. місце проживання її батьків (усиновлювачів), якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами); 2. місце реєстрації особи; 3. місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає; 4. місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна.	Правильна відповідь:	4. місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна.
Пояснення:	Відповідно до ч. 3 ст. 29 Цивільного кодексу України, місцем проживання фізичної особи у віці від десяти до чотирнадцяти років є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна.		
Питання:	На вчинення яких дій не має права малолітня особа?		
Відповіді:	1. самостійно вчиняти дрібні побутові правочини; 2. розпоряджатись заробітком, стипендією або іншими доходами; 3. здійснювати особисті немайнові права на результати інтелектуальної діяльності; 4. здійснювати особисті немайнові права на результати творчої діяльності.	Правильна відповідь:	2. розпоряджатись заробітком, стипендією або іншими доходами.
Пояснення:	Поняття «малолітня особа» міститься у ст. 31 Цивільного кодексу України, якою визначається часткова цивільна дієздатність фізичної особи, яка не досягла чотирнадцяти років. Вказаною нормою встановлюється вичерпний перелік правомочностей відповідної категорії осіб: 1) самостійно вчиняти дрібні побутові правочини; 2) здійснювати особисті немайнові права на результати інтелектуальної, творчої діяльності, що охороняються законом.		
Питання:	Місцезнаходження юридичної особи визначається:		
Відповіді:	1. місцем її державної реєстрації, якщо інше не встановлено законом; 2. місцем її державної реєстрації; 3. місцем ведення її діяльності чи розташування офісу, з якого проводиться щоденне керування діяльністю юридичної особи; 4. місцем здійснення її підприємницької діяльності.	Правильна відповідь:	3. місцем ведення її діяльності чи розташування офісу, з якого проводиться щоденне керування діяльністю юридичної особи.
Пояснення:	Відповідно до ст. 93 Цивільного кодексу України, місцезнаходженням юридичної особи є фактичне місце ведення діяльності чи розташування офісу, з якого проводиться щоденне керування діяльністю юридичної особи (переважно знаходиться керівництво) та здійснення управління і обліку.		
Питання:	Товариство - це:		
Відповіді:	1. організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які не мають права участі у цьому товаристві; 2. організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві; 3. організація, створена однією особою, яка не бере участі	Правильна відповідь:	2. організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві.

	в управлінні нею; 4. організація, створена шляхом об'єднання майна учасників.		
Пояснення:	Поняття товариства міститься у ст. 83 Цивільного кодексу України, де визначаються організаційно-правові форми юридичних осіб: товариства, установи та інші форми, встановлені законом. Відповідно до ч. 2 вказаної правової норми товариством є організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві.		
Питання:	З якого моменту юридична особа вважається створеною?		
Відповіді:	1. з дня її державної реєстрації; 2. з дня подачі документів на державну реєстрацію; 3. з дня затвердження статуту; 4. з дня підписання засновницького договору.	Правильна відповідь:	1. з дня її державної реєстрації.
Пояснення:	Питання регулюється ч. 4 ст. 87 Цивільного кодексу України, де вказується, що юридична особа вважається створеною з дня її державної реєстрації.		
Питання:	Юридичною особою є:		
Відповіді:	1. громадяни та організації; 2. особа, яка займається підприємницькою діяльністю; 3. організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку; 4. об'єднання громадян.	Правильна відповідь:	3. організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку.
Пояснення:	Поняття юридичної особи дається у ст. 80 Цивільного кодексу України. Відповідно до вказаної правової норми юридичною особою є організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку		
Питання:	За якої умови фізична особа може бути визнана судом безвісно відсутньою?		
Відповіді:	1. якщо протягом двох років у місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування; 2. якщо протягом трьох років в місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування; 3. якщо протягом шести місяців в місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування; 4. якщо протягом року в місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування.	Правильна відповідь:	4. якщо протягом року в місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування.
Пояснення:	Підстави визнання судом фізичної особи безвісно відсутньою встановлені ч. 1 ст. 43 Цивільного кодексу України. Так, згідно з ч. 1 вказаної статті Фізична особа може бути визнана судом безвісно відсутньою, якщо протягом одного року в місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування.		
Питання:	Не є об'єктом цивільних прав:		
Відповіді:	1. гроші; 2. цінні папери; 3. правочин; 4. інформація.	Правильна відповідь:	3. правочин.
Пояснення:	Перелік видів об'єктів цивільних прав міститься у ст. 177 Цивільного Кодексу. Ними є речі, у тому числі гроші та цінні папери, інше майно, майнові права, результати робіт, послуги, результати інтелектуальної, творчої діяльності, інформація, а також інші матеріальні і нематеріальні блага.		
Питання:	Правочин - це:		
Відповіді:	1. діяльність, що тягне за собою юридичні наслідки; 2. дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків; 3. цивільно-правовий договір; 4. контракт.	Правильна відповідь:	2. дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.
Пояснення:	Поняття правочину міститься у ст. 202 Цивільного кодексу України. Це дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.		
Питання:	У якій формі належить укладати правочин між фізичною та юридичною особою?		
Відповіді:	1. письмовій, крім тих правочинів, які повністю виконуються сторонами в момент їх вчинення; 2. письмовій нотаріально посвідченій; 3. усній; 4. конклюдентній.	Правильна відповідь:	1. письмовій, крім тих правочинів, які повністю виконуються сторонами в момент їх вчинення.
Пояснення:	Питання регулюється ст. 208 Цивільного кодексу України, якою визначаються правочини, які належить вчиняти у письмовій формі.		
Питання:	З якого моменту є вчиненим правочин, що підлягає нотаріальному посвідченню?		
Відповіді:	1. з моменту передання речі; 2. з моменту досягнення згоди сторін по всіх істотних умовах; 3. з моменту, коли сторони виконали зобов'язання; 4. з моменту його нотаріального посвідчення.	Правильна відповідь:	4. з моменту його нотаріального посвідчення.

Пояснення:	Питання регулюється ст. 209 Цивільного кодексу України.		
Питання:	Правочин, який вчинено сторонами для приховання іншого правочину, який вони насправді вчинили, називається:		
Відповіді:	1. фіктивним; 2. удаваним; 3. кабальним; 4. каузальним.	Правильна відповідь:	2. удаваним.
Пояснення:	Поняття удаваного правочину міститься у ст. 235 Цивільного кодексу України.		
Питання:	Чи тягне недійсність окремої частини правочину недійсність інших його частин та правочину в цілому?		
Відповіді:	1. так; 2. ні; 3. ні, якщо можна припустити, що правочин був би вчинений і без включення до нього недійсної частини; 4. за бажанням сторін, які уклали правочин.	Правильна відповідь:	3. ні, якщо можна припустити, що правочин був би вчинений і без включення до нього недійсної частини.
Пояснення:	Питання регулюється ст. 217 Цивільного кодексу України.		
Питання:	Представник здійснює свої повноваження:		
Відповіді:	1. виступаючи стороною правочину, який укладає; 2. від імені та в інтересах особи, яку представляє; 3. від власного імені, але в інтересах особи, яку представляє; 4. від власного імені, але за рахунок коштів особи, яку представляє.	Правильна відповідь:	2. від імені та в інтересах особи, яку представляє.
Пояснення:	Стаття 237 Цивільного кодексу України визначає поняття представництва. Так, відповідно до ч. 1 та 2 вказаної правової норми представництвом є правовідношення, в якому одна сторона (представник) зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє. Не є представником особа, яка хоч і діє в чужих інтересах, але від власного імені, а також особа, уповноважена на ведення переговорів щодо можливих у майбутньому правочинів.		
Питання:	Правовідношення, в якому одна сторона зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, називається:		
Відповіді:	1. доручення; 2. довіреність; 3. комісія; 4. представництво.	Правильна відповідь:	4. представництво.
Пояснення:	Поняття представництва міститься у ст. 237 Цивільного кодексу України.		
Питання:	Обсяг повноважень законного представника та їх зміст визначаються:		
Відповіді:	1. договором; 2. законом; 3. довіреністю; 4. всі варіанти відповіді є правильними.	Правильна відповідь:	2. законом.
Пояснення:	Відповідно до ч. 3 ст. 237 Цивільного кодексу України, представництво виникає на підставі договору, закону, акта органу юридичної особи та з інших підстав, встановлених актами цивільного законодавства. Статтею 242 Цивільного кодексу України визначається представництво за законом. Так, батьки (усиновлювачі) є законними представниками своїх малолітніх та неповнолітніх дітей, опікун є законним представником малолітньої особи та фізичної особи, визнаної недієздатною.		
Питання:	Особа, яка видала довіреність, може в будь-який час її скасувати, окрім:		
Відповіді:	1. випадків, коли такі дії можуть завдати збитки представнику; 2. безвідкличної довіреності; 3. випадків, коли такі дії можуть завдати збитки особі, яка видала довіреність; 4. випадків, передбачених договором.	Правильна відповідь:	2. безвідкличної довіреності.
Пояснення:	Відповідно до ч. 1 ст. 249 Цивільного кодексу України особа, яка видала довіреність, за винятком безвідкличної довіреності, може в будь-який час скасувати довіреність або передоручення. Відмова від цього права є нікчемною.		
Питання:	Інформація, як об'єкт цивільних прав - це:		
Відповіді:	1. лише публічно оголошені відомості; 2. лише відомості, що можуть поширюватися на визначених суб'єктом умовах; 3. інформацією є будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді; 4. лише відомості, розголошення яких може завдати шкоди суспільству або окремим особам.	Правильна відповідь:	3. Інформацією є будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді..

Пояснення:	Визначення поняття інформації дається у ч. 1 ст. 200 Цивільного кодексу України. Інформацією є будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.		
Питання:	Строком є:		
Відповіді:	1. певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія, що має юридичне значення; 2. певний момент у часі; 3. момент у часі, визначений договором; 4. момент у часі, визначений законом.	Правильна відповідь:	1. певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, що має юридичне значення.
Пояснення:	Поняття строку в цивільному праві міститься у ч. 1 ст. 251 Цивільного кодексу України.		
Питання:	Строк, що визначений роками, спливає:		
Відповіді:	1. в останній день останнього року строку; 2. у відповідні місяць та число останнього року строку; 3. в останній день відповідного місяця останнього року строку; 4. в останній робочий день останнього року строку.	Правильна відповідь:	2. у відповідні місяць та число останнього року строку.
Пояснення:	Стаття 254 Цивільного кодексу України визначає закінчення строку. Частиною 1 вказаної правової норми встановлюється, що строк, що визначений роками, спливає у відповідні місяць та число останнього року строку.		
Питання:	Загальна позовна давність встановлюється тривалістю:		
Відповіді:	1. у три роки; 2. у один рік; 3. у п'ять років; 4. у десять років.	Правильна відповідь:	1. у три роки.
Пояснення:	Відповідно до ст. 257 Цивільного кодексу України загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.		
Питання:	З якого моменту починається перебіг позовної давності у разі порушення права або інтересу неповнолітньої особи?		
Відповіді:	1. від дня досягнення нею 16 років; 2. від дня, коли особа могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила; 3. від дня, коли особа довідалася про порушення свого права або про особу, яка його порушила; 4. від дня досягнення нею повноліття.	Правильна відповідь:	4. від дня досягнення нею повноліття.
Пояснення:	Відповідно до ч. 4 ст. 261 Цивільного кодексу України, у разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня досягнення нею повноліття.		
Питання:	Перебіг позовної давності переривається:		
Відповіді:	1. вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку; 2. дією непереборної сили; 3. встановленням мораторію; 4. у разі зупинення дії закону або іншого нормативно-правового акта, що регулює відповідні відносини.	Правильна відповідь:	1. вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку.
Пояснення:	Стаття 264 Цивільного кодексу України визначає переривання перебігу позовної давності. Відповідно до ч. 1 вказаної правової норми, перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку.		
Питання:	На які вимоги позовна давність не поширюється?		
Відповіді:	1. про витребування майна з чужого незаконного володіння; 2. про розірвання договору; 3. про стягнення неустойки; 4. про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю.	Правильна відповідь:	4. про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю.

Пояснення:	Відповідно до статті 268 Цивільного кодексу України «Вимоги, на які позовна давність не поширюється», позовна давність не поширюється: 1) на вимогу, що випливає із порушення особистих немайнових прав, крім випадків, встановлених законом; 2) на вимогу вкладника до банку (фінансової установи) про видачу вкладу; 3) на вимогу про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, крім випадків завдання такої шкоди внаслідок недолків товару, що є рухомим майном, у тому числі таким, що є складовою частиною іншого рухомого чи нерухомого майна, включаючи електроенергію; 5) на вимогу страхувальника (застрахованої особи) до страховика про здійснення страхової виплати (страхового відшкодування); 6) на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву, стосовно виконання зобов'язань, що випливають із Закону України "Про державний матеріальний резерв".		
Питання:	Втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які вона збрала або мусить зробити для відновлення свого порушеного права, називаються:		
Відповіді:	1. упущена вигода; 2. моральна шкода; 3. неодержані доходи. 4. реальні збитки.	Правильна відповідь:	4. реальні збитки.
Пояснення:	Поняття реальних збитків міститься у п. 1 ч. 2 ст. 22 Цивільного кодексу України.		
Питання:	Що складає зміст права власності?		
Відповіді:	1. право оперативного управління; 2. право володіння; 3. право розпорядження; 4. право володіння, користування і розпорядження майном.	Правильна відповідь:	4. право володіння, користування і розпорядження майном.
Пояснення:	Відповідно до ст. 317 Цивільного кодексу України, власникові належать права володіння, користування та розпорядження своїм майном.		
Питання:	Від імені українського народу право власності здійснюють:		
Відповіді:	1. окремі громадяни; 2. комунальні підприємства; 3. органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, встановлених Конституцією України; 4. органи державної влади.	Правильна відповідь:	3. органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, встановлених Конституцією України.
Пояснення:	Стаття 324 Цивільного кодексу України встановлює право власності Українського народу. Відповідно, земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Частиною 2 вказаної правової норми встановлюється, що від імені Українського народу права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, встановлених Конституцією України.		
Питання:	Ризик випадкового знищення або пошкодження майна несе:		
Відповіді:	1. власник, якщо інше не встановлено договором або законом; 2. виключно власник; 3. користувач; 4. особа, яка знищила або пошкодила майно.	Правильна відповідь:	1. власник, якщо інше не встановлено договором або законом.
Пояснення:	Відповідно до ст. 323 Цивільного кодексу України, ризик випадкового знищення та випадкового пошкодження (псування) майна несе його власник, якщо інше не встановлено договором або законом.		
Питання:	Продавець частки у праві спільної часткової власності зобов'язаний:		
Відповіді:	1. усно повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких він її продає; 2. продати свою частку іншим співвласникам; 3. письмово або усно повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну, за якою він її продає; 4. письмово повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких він її продає.	Правильна відповідь:	4. письмово повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких він її продає.
Пояснення:	Відповідно до ч. 2 ст. 362 Цивільного кодексу України, продавець частки у праві спільної часткової власності зобов'язаний письмово повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких він її продає. Якщо інші співвласники відмовилися від здійснення переважного права купівлі чи не здійснили цього права щодо нерухомого майна протягом одного місяця, а щодо рухомого майна - протягом десяти днів від дня отримання ними повідомлення, продавець має право продати свою частку іншій особі.		

Питання:	Чи набуває на нову річ право власності особа, яка самочинно переробила чужу річ?		
Відповіді:	1. так, набуває; 2. набуває лише у тому випадку, якщо відшкодує власникові матеріалу моральну шкоду; 3. ні, не набуває, і зобов'язана відшкодувати власникові матеріалу його вартість; 4. ні, не набуває, і зобов'язана відшкодувати власникові матеріалу моральну шкоду.	Правильна відповідь:	3. ні, не набуває, і зобов'язана відшкодувати власникові матеріалу його вартість.
Пояснення:	Згідно з частиною 2 ст. 332 Цивільного кодексу України, особа, яка самочинно переробила чужу річ, не набуває право власності на нову річ і зобов'язана відшкодувати власникові матеріалу його вартість.		
Питання:	У разі оголошення фізичної особи померлою:		
Відповіді:	1. відкривається спадщина на її майно; 2. над її майном встановлюється опіка; 3. над її майном встановлюється піклування; 4. її майно переходить до держави.	Правильна відповідь:	1. відкривається спадщина на її майно;
Пояснення:	Правові наслідки оголошення фізичної особи померлою визначаються у ст. 47 Цивільного кодексу України, де зазначається, що вони прирівнюються до правових наслідків, які настають у разі смерті. Відповідно до ч. 1 ст. 1220 Цивільного кодексу України спадщина відкривається внаслідок смерті особи або оголошення її померлою.		
Питання:	Цивільна правоздатність фізичної особи виникає:		
Відповіді:	1. в день досягнення повноліття фізичною особою; 2. в момент народження фізичної особи; 3. в момент реєстрації факту народження фізичної особи в державному органі РАЦС; 4. в момент отримання паспорту фізичною особою.	Правильна відповідь:	2. в момент народження фізичної особи;
Пояснення:	Відповідно до ч. 2 ст. 25 Цивільного кодексу України, цивільна правоздатність фізичної особи виникає у момент її народження.		
Питання:	У випадку реєстрації шлюбу до досягнення фізичною особою повноліття:		
Відповіді:	1. ця особа не набуває повної цивільної дієздатності; 2. цій особі може бути надана повна цивільна дієздатність за рішенням суду; 3. цій особі може бути надана повна цивільна дієздатність за рішенням органу опіки і піклування за письмовою згодою батьків; 4. ця особа набуває повної цивільної дієздатності з моменту реєстрації шлюбу.	Правильна відповідь:	4. ця особа набуває повної цивільної дієздатності з моменту реєстрації шлюбу.
Пояснення:	Статтею 34 Цивільного кодексу України встановлюється повна цивільна дієздатність фізичної особи. Частиною 2 вказаної правової норми визначається, що у разі реєстрації шлюбу фізичною особою, яка не досягла повноліття, вона набуває повної цивільної дієздатності з моменту реєстрації шлюбу.		
Питання:	Предметом вимоги ввіндованого позову є:		
Відповіді:	1. вимога позивача до відповідача про повернення майна з чужого незаконного володіння; 2. речі, визначені індивідуальними ознаками, які існують в натурі на момент подання позову; 3. вимога позивача про усунення з боку відповідача будь-яких перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження своїм майном; 4. усунення триваючого правопорушення.	Правильна відповідь:	1. вимога позивача до відповідача про повернення майна з чужого незаконного володіння.
Пояснення:	Поняття ввіндованого позову впливає зі змісту ст. 387 Цивільного кодексу України, якою визначається право власника на витребування майна із чужого незаконного володіння.		
Питання:	За якої умови власник має право витребувати майно від добросовісного набувача із чужого незаконного володіння?		
Відповіді:	1. якщо майно було подароване власником; 2. якщо майно було загублене власником або особою, якій він передав майно у володіння; 3. якщо майно було продане власником за заниженою ціною; 4. якщо майно було продане у порядку, встановленому для виконання судових рішень.	Правильна відповідь:	2. якщо майно було загублене власником або особою, якій він передав майно у володіння.
Пояснення:	Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 388 Цивільного кодексу України, якщо майно за відплатним договором придбане в особи, яка не мала права його відчужувати, про що набувач не знав і не міг знати (добросовісний набувач), власник має право витребувати це майно від набувача лише у разі, якщо майно: 1) було загублене власником або особою, якій він передав майно у володіння.		
Питання:	Піклування встановлюється над:		

Відповіді:	1. особами, визнаними судом недієздатними; 2. особами, дієздатність яких обмежено; 3. малолітніми особами, позбавленими батьківського піклування; 3. майном.	Правильна відповідь:	2. особами, дієздатність яких обмежено.
Пояснення:	Відповідно до ч. 1 ст. 37 Цивільного кодексу України, над фізичною особою, цивільна дієздатність якої обмежена, встановлюється піклування.		
Питання:	Строк для прийняття спадщини складає:		
Відповіді:	1. 6 місяців; 2. 1 рік; 3. 3 місяці; 4. 3 роки.	Правильна відповідь:	1. 6 місяців.
Пояснення:	Згідно з ч. 1 ст. 1270 Цивільного кодексу України для прийняття спадщини встановлюється строк у шість місяців, який починається з часу відкриття спадщини.		
Питання:	Які особи є спадкоємцями першої черги?		
Відповіді:	1. рідні брати та сестри; 2. діти, подружжя, батьки; 3. діти, пасинки, падчерці, подружжя; 4. дід та баба.	Правильна відповідь:	2. діти, подружжя, батьки.
Пояснення:	Відповідно до ст. 1261 Цивільного кодексу України у першу чергу право на спадкування за законом мають діти спадкодавця, у тому числі зачаті за життя спадкодавця та народжені після його смерті, той з подружжя, який його пережив, та батьки.		
Питання:	Що не входить до складу спадщини?		
Відповіді:	1. борги спадкодавця; 2. майнові права; 3. права на аліменти, пенсію, допомогу або інші виплати, встановлені законом; 4. обов'язок сплатити штраф, що був присуджений судом спадкодавцеві за його життя.	Правильна відповідь:	3. права на аліменти, пенсію, допомогу або інші виплати, встановлені законом.
Пояснення:	Згідно з ч. 1 ст. 1219 Цивільного кодексу України до складу спадщини не входять права та обов'язки, що нерозривно пов'язані з особою спадкодавця, зокрема: 1) особисті немайнові права; 2) право на участь у товариствах та право членства в об'єднаннях громадян, якщо інше не встановлено законом або їх установчими документами; 3) право на відшкодування шкоди, завданої каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; 4) права на аліменти, пенсію, допомогу або інші виплати, встановлені законом; 5) права та обов'язки особи як кредитора або боржника, передбачені статтею 608 цього Кодексу.		
Питання:	У якій формі повинен бути складений заповіт?		
Відповіді:	1. у письмовій формі та нотаріально посвідчений; 2. у простій письмовій формі; 3. в усній формі; 4. у конклюдентній формі.	Правильна відповідь:	1. у письмовій формі та нотаріально посвідчений.
Пояснення:	Статтею 1247 Цивільного кодексу України встановлюються загальні вимоги до форми заповіту. Відповідно до ч. 1 і 2 вказаної норми заповіт складається у письмовій формі, із зазначенням місця та часу його складення та має бути посвідчений нотаріусом або іншими посадовими, службовими особами, визначеними у статтях 1251-1252 цього Кодексу.		
Питання:	Який розмір обов'язкової частки у спадщині?		
Відповіді:	1. третину частки, яка належала б кожному із обов'язкових спадкоємців у разі спадкування за законом; 2. половина вартості всього спадкового майна; 3. половина частки, яка належала б кожному із обов'язкових спадкоємців у разі спадкування за законом; 4. третину вартості всього спадкового майна.	Правильна відповідь:	3. половина частки, яка належала б кожному із обов'язкових спадкоємців у разі спадкування за законом.
Пояснення:	Згідно з частиною 1 ст. 1241 Цивільного кодексу України малолітні, неповнолітні, повнолітні непрацездатні діти спадкодавця, непрацездатна вдова (вдівець) та непрацездатні батьки спадкують, незалежно від змісту заповіту, половину частки, яка належала б кожному з них у разі спадкування за законом (обов'язкова частка).		
Питання:	Заповідальний відказ - це:		
Відповіді:	1. можливість спадкування в разі настання певної умови; 2. відмова спадкоємця від прийняття спадщини 3. передання у власність або за іншим речовим правом майнового права або речі, що входить або не входить до складу спадщини; 4. призначення іншого спадкоємця на випадок, якщо спадкоємець, зазначений у заповіті, помре, не прийме її або відмовиться від її прийняття чи буде усунений від	Правильна відповідь:	3. передання у власність або за іншим речовим правом майнового права або речі, що входить або не входить до складу спадщини.

	права на спадкування.		
Пояснення:	Предмет заповідального відказу закріплено ч. 1 ст. 1238 Цивільного кодексу України. Ним може бути передання відказоодержувачеві у власність або за іншим речовим правом майнового права або речі, що входить або не входить до складу спадщини.		
Питання:	Фізична особа може бути визнана безвісно відсутньою, якщо в місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування протягом:		
Відповіді:	1. трьох років; 2. двох років; 3. одного року; 4. десяти років.	Правильна відповідь:	3. одного року;
Пояснення:	Умови визнання фізичної особи безвісно відсутньою встановлюються ст. 43 Цивільного кодексу України.		
Питання:	Самозахист, відповідно до цивільного законодавства України - це:		
Відповіді:	1. звернення особи до нотаріуса за захистом своїх порушених прав; 2. зустрічне порушення особою прав порушника; 3. застосування особою засобів протидії, що не заборонені законом і не суперечать моральним засадам суспільства; 4. звернення потерпілою особою до суду за захистом порушених прав..	Правильна відповідь:	3. застосування особою засобів протидії, що не заборонені законом і не суперечать моральним засадам суспільства;
Пояснення:	Поняття самозахисту встановлюється ст. 19 Цивільного кодексу України.		
Питання:	До форм цивільно-правової відповідальності відносяться:		
Відповіді:	1. відшкодування збитків; 2. конфіскація; 3. реституція; 4. новація.	Правильна відповідь:	1. відшкодування збитків;
Пояснення:	Відповідно до ст. 22 та 23 Цивільного кодексу України, формами цивільно-правової відповідальності є відшкодування збитків та моральної шкоди.		
Питання:	Зобов'язання це:		
Відповіді:	1. дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків; 2. правовідношення, в якому боржник зобов'язується вчинити на користь кредитора певну дію або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. 3. домовленість сторін про встановлення зміну або припинення цивільних прав та обов'язків; 4. договірний правочин.	Правильна відповідь:	2. правовідношення, в якому боржник зобов'язується вчинити на користь кредитора певну дію або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.
Пояснення:	Поняття зобов'язання визначається ч. 1 ст. 509 Цивільного кодексу України. Це правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.		
Питання:	Заміна кредитора у зобов'язанні здійснюється (оберіть з наведених варіантів):		
Відповіді:	1. лише за згодою боржника; 2. без згоди боржника; 3. за згодою боржника, якщо інше не передбачено договором; 4. за згодою боржника, якщо інше не встановлено законом.	Правильна відповідь:	2. без згоди боржника.
Пояснення:	Статтею 512 Цивільного кодексу України встановлюються підстави та умови заміни кредитора у зобов'язанні. Вказана норма (на відміну від положень ч. 1 ст.520 ЦК «Заміна боржника у зобов'язанні») не містить вказівки на необхідність погодження таких дій із іншою стороною у зобов'язанні.		
Питання:	Що з перерахованого не є способом забезпечення виконання зобов'язання?		
Відповіді:	1. притримання; 2. аванс; 3. гарантія; 4. неустойка.	Правильна відповідь:	2. аванс.

Пояснення:	Статтею 546 Цивільного кодексу України встановлюється перелік способів забезпечення виконання зобов'язання. Так, виконання зобов'язання може забезпечуватися неустойкою, порукою, гарантією, заставою, притриманням, завдатком. Договором або законом можуть бути встановлені інші види забезпечення виконання зобов'язання. Поняття авансу міститься у ч. 2 ст. 570 Цивільного кодексу України, відповідно до якої якщо не буде встановлено, що сума, сплачена в рахунок належних з боржника платежів, є завдатком, вона вважається авансом. Таким чином, аванс не виступає способом забезпечення виконання зобов'язань.		
Питання:	Неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання, називається:		
Відповіді:	1. альтернативною неустойкою; 2. штрафом; 3. пенєю; 4. заліковою неустойкою.	Правильна відповідь:	3. пенєю.
Пояснення:	Відповідно до ч. 3 ст. 549 Цивільного кодексу України пенєю є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.		
Питання:	Виробничі кооперативи належать до:		
Відповіді:	1. підприємницьких товариств; 2. установ; 3. господарських товариств; 4. непідприємницьких товариств.	Правильна відповідь:	1. підприємницьких товариств;
Пояснення:	Відповідно до ст. 84 Цивільного кодексу України, товариства, які здійснюють підприємницьку діяльність з метою одержання прибутку та наступного його розподілу між учасниками (підприємницькі товариства), можуть бути створені лише як господарські товариства (повне товариство, командитне товариство, товариство з обмеженою або додатковою відповідальністю, акціонерне товариство) або виробничі кооперативи. Таким чином останні є видом підприємницьких товариств.		
Питання:	Шкода, завдана фізичній особі внаслідок її незаконного засудження:		
Відповіді:	1. відшкодовується державою у повному обсязі незалежно від вини посадових і службових осіб органу дізнання, попереднього (досудового) слідства, прокуратури або суду; 2. відшкодовується державою у фіксованому розмірі (100 мінімальних заробітних плат) за відсутності вини посадових і службових осіб органу дізнання, попереднього (досудового) слідства, прокуратури або суду; 3. не відшкодовується; 4. відшкодовується державою при наявності вини посадових і службових осіб органу дізнання, попереднього (досудового) слідства, прокуратури або суду.	Правильна відповідь:	1. відшкодовується державою у повному обсязі незалежно від вини посадових і службових осіб органу дізнання, попереднього (досудового) слідства, прокуратури або суду; 7
Пояснення:	Відповідно до ч. 1 ст. 1176 Цивільного кодексу України, шкода, завдана фізичній особі внаслідок її незаконного засудження, незаконного притягнення до кримінальної відповідальності, незаконного застосування запобіжного заходу, незаконного затримання, незаконного накладення адміністративного стягнення у вигляді арешту чи виправних робіт, відшкодовується державою у повному обсязі незалежно від вини посадових і службових осіб органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду.		
Питання:	Кредитний договір укладається у:		
Відповіді:	1. усній формі; 2. письмовій формі і підлягає державній реєстрації; 3. письмовій формі і підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню; 4. письмовій формі.	Правильна відповідь:	4. письмовій формі.
Пояснення:	Вимоги до форми кредитного договору встановлюються частиною 1 ст. 1055 Цивільного кодексу України, отже кредитний договір укладається у письмовій формі.		
Питання:	Не відшкодовується шкода, завдана потерпілому внаслідок його		
Відповіді:	1. умислу; 2. лише прямого умислу; 3. грубої необережності; 4. всі варіанти відповіді є правильними.	Правильна відповідь:	1. умислу;
Пояснення:	Статтею 1193 Цивільного кодексу України визначається урахування вини потерпілого і матеріального становища фізичної особи, яка завдала шкоду. Відповідно до ч. 1 вказаної правової норми, шкода, завдана потерпілому внаслідок його умислу, не відшкодовується.		
Питання:	Шкода, завдана фізичній або юридичній особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю посадової або службової особи органу місцевого самоврядування при здійсненні нею своїх		

	повноважень:		
Відповіді:	1. не відшкодовується;	Правильна відповідь:	3. відшкодовується органом місцевого самоврядування незалежно від вини цієї особи.
	2. відшкодовується державою;		
	3. відшкодовується органом місцевого самоврядування незалежно від вини цієї особи;		
	4. відшкодовується органом місцевого самоврядування.		
Пояснення:	Питання регулюється ст. 1174. Цивільного кодексу України, відповідно до якої шкода, завдана фізичній або юридичній особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю посадової або службової особи органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування при здійсненні нею своїх повноважень, відшкодовується державою, Автономною Республікою Крим або органом місцевого самоврядування незалежно від вини цієї особи.		
Питання:	Товариства, які здійснюють підприємницьку діяльність з метою одержання прибутку та наступного його розподілу між учасниками можуть бути створені в таких організаційно-правових формах:		
Відповіді:	1. політична партія, релігійна організація, благодійна організація, творча спілка, акціонерне товариство, виробничий кооператив;	Правильна відповідь:	2. повне товариство, командитне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, товариство з додатковою відповідальністю, акціонерне товариство, виробничий кооператив;
	2. повне товариство, командитне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, товариство з додатковою відповідальністю, акціонерне товариство, виробничий кооператив;		
	3. споживчий кооператив, виробничий кооператив, професійна спілка, страхова організація, акціонерне товариство, політична партія;		
	4. політична партія, споживчий кооператив та інші установи, встановлені законодавством.		
Пояснення:	Питання регулюється статтями 84, 85 Цивільного кодексу України, а також організаційно-правові форми підприємницьких товариств закріплені законами України «Про господарські товариства» від 19.09.1991 № 1576-ХІІ, «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008 № 514-VI, «Про кооперацію» від 10.07.2003 № 1087-IV.		
Питання:	Що не вказують в статуті товариства?		
Відповіді:	1. органи управління товариством та їх компетенція;	Правильна відповідь:	4. зобов'язання учасників створити товариство.
	2. порядок прийняття рішень;		
	3. порядок вступу до товариства;		
	4. зобов'язання учасників створити товариство;		
Пояснення:	Вимоги до змісту установчих документів юридичних осіб закріплені ст. 88 Цивільного кодексу України. В частині 1 вказаної правової норми встановлюється, що у статуті товариства вказуються найменування юридичної особи, органи управління товариством, їх компетенція, порядок прийняття ними рішень, порядок вступу до товариства та виходу з нього, якщо додаткові вимоги щодо змісту статуту не встановлені Кодексом або іншим законом.		
Питання:	Правочин, який може бути визнаний судом недійсним у разі, коли одна із сторін або інша зацікавлена особа заперечують його дійсність на підставах, передбачених законом, називається:		
Відповіді:	1. нікчемним;	Правильна відповідь:	3. оспорюваним.
	2. заперечним;		
	3. оспорюваним;		
	4. алеаторним.		
Пояснення:	Поняття оспорюваних та нікчемних правочинів закріплено ст. 215 Цивільного кодексу України. Відповідно до ч. 3 вказаної правової норми якщо недійсність правочину прямо не встановлена законом, але одна із сторін або інша заінтересована особа заперече його дійсність на підставах, встановлених законом, такий правочин може бути визнаний судом недійсним (оспорюваний правочин).		
Питання:	Який із перерахованих правочинів відноситься до нікчемних?		
Відповіді:	1. правочин, що порушує публічний порядок;	Правильна відповідь:	1. правочин, що порушує публічний порядок.
	2. правочин, вчинений під впливом помилки;		
	3. правочин, вчинений під впливом обману;		
	4. фіктивний правочин.		
Пояснення:	Відповідно до ч. 2 ст. 215 Цивільного кодексу України нікчемним правочином є правочин, недійсність якого прямо встановлена законом. У ст. 203 Цивільного кодексу України, в якій визначено основні критерії чинності правочину, зазначено, що зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також моральним засадам суспільства.		
Питання:	Як визначається правочин, що обмежує можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки ?		
Відповіді:	1. фіктивний;	Правильна відповідь:	2. нікчемний
	2. нікчемний;		
	3. попередній;		
	4. всі варіанти відповіді є правильними.		

Пояснення:	Стаття 27. Запобігання обмеженню можливості фізичної особи мати цивільні права та обов'язки 1. Правочин, що обмежує можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, є нікчемним. 2. Правовий акт Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб не може обмежувати можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, крім випадків, коли таке обмеження передбачено Конституцією України.		
Питання:	Однією з умов пред'явлення позову про визнання права власності є:		
Відповіді:	1. існування перешкод у здійсненні власником права користування та розпорядження своїм майном; 2. викрадення майна у власника або особи, якій він передав майно у володіння; 3. оспорювання права власності власника майна або невизнання його іншою особою; 4. наявність обставин, що можуть порушити права власника у майбутньому.	Правильна відповідь:	3. оспорювання права власності власника майна або невизнання його іншою особою.
Пояснення:	Відповідно до ст. 392 Цивільного кодексу України власник майна може пред'явити позов про визнання його права власності, якщо це право оспорується або не визнається іншою особою, а також у разі втрати ним документа, який засвідчує його право власності.		
Питання:	Які з наведених договорів має право укласти опікун з підопічним?		
Відповіді:	1. договір дарування (передання майна у власність); 2. договір купівлі-продажу за ціною, що є нижче ринкової; 3. будь-який договір, за умови отримання згоди органу опіки; 4. ніяких договорів не може бути укладено.	Правильна відповідь:	1. договір дарування (передання майна у власність);
Пояснення:	Це питання врегульовано ЦК України: Стаття 68. Правочини, які не може вчиняти опікун 1. Опікун, його дружина, чоловік та близькі родичі (батьки, діти, брати, сестри) не можуть укласти з підопічним договорів, крім передання майна підопічному у власність за договором дарування або у безоплатне користування за договором позички. 2. Опікун не може здійснювати дарування від імені підопічного, а також зобов'язуватися від його імені порукою.		
Питання:	Що з наведеного відноситься до обставин, за наявності яких фізична особа не може бути опікуном чи піклувальником:		
Відповіді:	1. позбавлення батьківських прав, яке не було поновлено; 2. особисті інтереси, що суперечать інтересам особи, яка потребує опіки; 3. наявність судимості за насильницькі злочини; 4. всі варіанти відповіді є правильними.	Правильна відповідь:	4. всі варіанти відповіді є правильними.
Пояснення:	Це питання врегульовано ЦК України: Стаття 64. Фізична особа, яка не може бути опікуном або піклувальником 1. Опікуном або піклувальником не може бути фізична особа: 1) яка позбавлена батьківських прав, якщо ці права не були поновлені; 2) поведінка та інтереси якої суперечать інтересам фізичної особи, яка потребує опіки або піклування.		
Питання:	В якому випадку власник житлового будинку та земельної ділянки набуває право на компенсацію у зв'язку із зниженням цінності цих об'єктів?		
Відповіді:	1. зниження рівня шумової захищеності території; 2. погіршення природних властивостей землі; 3. зниження рівня екологічної захищеності території; 4. всі варіанти відповіді є правильними.	Правильна відповідь:	4. всі варіанти відповіді є правильними.
Пояснення:	Стаття 394. Відшкодування шкоди, завданої власникові земельної ділянки, житлового будинку, інших будівель у зв'язку із зниженням їх цінності 1. Власник земельної ділянки, житлового будинку, інших будівель має право на компенсацію у зв'язку із зниженням цінності цих об'єктів у результаті діяльності, що призвела до зниження рівня екологічної, шумової захищеності території, погіршення природних властивостей землі.		
Питання:	Що з наведеного входить до обсягу цивільної дієздатності малолітньої особи?		
Відповіді:	1. право самостійно вчиняти будь-які правочини ; 2. самостійно вчиняти побутові правочини; 3. така особа не може вчиняти ніякі правочини; 4. здійснювати особисті немайнові права на результати творчої праці.	Правильна відповідь:	4. здійснювати особисті немайнові права на результати творчої праці.

Пояснення:	<p>Стаття 31. Часткова цивільна дієздатність фізичної особи, яка не досягла чотирнадцяти років</p> <p>1. Фізична особа, яка не досягла чотирнадцяти років (малолітня особа), має право:</p> <p>1) самостійно вчиняти дрібні побутові правочини.</p> <p>Правочин вважається дрібним побутовим, якщо він задовольняє побутові потреби особи, відповідає її фізичному, духовному чи соціальному розвитку та стосується предмета, який має невисоку вартість;</p> <p>2) здійснювати особисті немайнові права на результати інтелектуальної, творчої діяльності, що охороняються законом.</p> <p>2. Малолітня особа не несе відповідальності за завдану нею шкоду.</p>		
Питання:	Умови, без погодження яких договір не вважається укладеним, називаються:		
Відповіді:	<p>1. законними;</p> <p>2. звичайними;</p> <p>3. додатковими;</p> <p>4. істотними.</p>	Правильна відповідь:	4. істотними.
Пояснення:	Відповідно до ст. 638 Цивільного кодексу України, договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.		
Питання:	У якій формі має бути укладений попередній договір?		
Відповіді:	<p>1. в усній формі;</p> <p>2. у нотаріально посвідченій формі;</p> <p>3. у формі, встановленій для основного договору, а якщо форма основного договору не встановлена, - у письмовій формі;</p> <p>4. у формі, встановленій для основного договору, а якщо форма основного договору не встановлена, - в усній формі.</p>	Правильна відповідь:	3. у формі, встановленій для основного договору, а якщо форма основного договору не встановлена, - у письмовій формі.
Пояснення:	Поняття попереднього договору міститься у ч. 1 ст. 635 Цивільного кодексу України, де встановлюється, що попереднім є договір, сторони якого зобов'язуються протягом певного строку (у певний термін) укласти договір в майбутньому (основний договір) на умовах, встановлених попереднім договором. У абзаці 4 ч. 1 вказаної правової норми зазначається, що попередній договір укладається у формі, встановленій для основного договору, а якщо форма основного договору не встановлена, - у письмовій формі.		
Питання:	Договір приєднання може бути змінений або розірваний на вимогу сторони, яка приєдналася, якщо:		
Відповіді:	<p>1. вона позбавляється прав, які звичайно мала;</p> <p>2. договір виключає чи обмежує відповідальність другої сторони за порушення зобов'язання;</p> <p>3. договір містить умови, явно обтяжливі для сторони, яка приєдналася;</p> <p>4. всі відповіді вірні.</p>	Правильна відповідь:	4. всі відповіді вірні.
Пояснення:	Поняття договору приєднання закріплене у ст. 634 Цивільного кодексу України, де вказується, що договором приєднання є договір, умови якого встановлені однією із сторін у формулярах або інших стандартних формах, який може бути укладений лише шляхом приєднання другої сторони до запропонованого договору в цілому. Друга сторона не може запропонувати свої умови договору. У частині 2 вказаної правової норми зазначено, що договір приєднання може бути змінений або розірваний на вимогу сторони, яка приєдналася, якщо вона позбавляється прав, які звичайно мала, а також якщо договір виключає чи обмежує відповідальність другої сторони за порушення зобов'язання або містить інші умови, явно обтяжливі для сторони, яка приєдналася.		
Питання:	Іпотекою є застава:		
Відповіді:	<p>1. цінних паперів;</p> <p>2. нерухомого майна;</p> <p>3. валютних цінностей;</p> <p>4. рухомого майна.</p>	Правильна відповідь:	2. нерухомого майна.
Пояснення:	Стаття 575 Цивільного кодексу України передбачає окремі види застав, як способу забезпечення виконання зобов'язання. Ними є іпотека, заклад та інші види застав, встановлені законодавством. У частині 1 вказаної правової норми дається визначення іпотеки, як застави нерухомого майна, що залишається у володінні заставодавця або третьої особи.		
Питання:	Як відповідають боржник та поручитель перед кредитором у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою?		
Відповіді:	<p>1. як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено субсидіарну відповідальність поручителя;</p> <p>2. як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено часткову (субсидіарну) відповідальність поручителя;</p> <p>3. як субсидіарні боржники;</p>	Правильна відповідь:	як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено часткову (субсидіарну) відповідальність поручителя.

	4. у рівних частках.		
Пояснення:	Відповідно до ст. 554 Цивільного кодексу України у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено додаткову (субсидіарну) відповідальність поручителя.		
Питання:	Грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання, називається:		
Відповіді:	1. неустойкою; 2. заставою; 3. притриманням; 4. завдатком.	Правильна відповідь:	1. неустойкою.
Пояснення:	Главою 49 Цивільного кодексу України передбачені способи забезпечення виконання зобов'язання. Відповідно до ч. 1 ст. 546 цього кодексу, ними є неустойка, порука, гарантія, застава, при тримання і завдаток. Поняття неустойки закріплене в ч. 1 ст. 549 Цивільного кодексу України, де визначається, що нею є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання.		
Питання:	Моральна шкода відшкодовується незалежно від вини фізичної або юридичної особи, яка її завдала:		
Відповіді:	1. якщо шкоду завдано у стані крайньої необхідності; 2. якщо шкоду завдано працівником юридичної особи; 3. якщо шкоду завдано каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи внаслідок дії джерела підвищеної небезпеки; 4. якщо шкоду завдано особою в разі здійснення нею права на самозахист.	Правильна відповідь:	3. якщо шкоду завдано каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи внаслідок дії джерела підвищеної небезпеки.
Пояснення:	Статтею 1167 Цивільного кодексу України встановлюються підстави відповідальності за завдану моральну шкоду. За загальним правилом, моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини, крім випадків, встановлених частиною другою цієї статті. Пунктом 1 частини 2 вказаної правової норми передбачено, що моральна шкода відшкодовується незалежно від вини органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, фізичної або юридичної особи, яка її завдала, якщо шкоди завдано каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи внаслідок дії джерела підвищеної небезпеки.		
Питання:	Який з наведених актів суб'єкта нормотворчості не може бути віднесено до актів цивільного законодавства?		
Відповіді:	1. наказ Міністерства юстиції України; 2. постанова Кабінету Міністрів України; 3. наказ Фонду державного майна України; 4. рішення сесії обласної ради.	Правильна відповідь:	4. рішення сесії обласної ради.
Пояснення:	Рішення сесії обласної ради, навіть якщо воно має нормотворчий характер, не може бути віднесено до актів цивільного законодавства незалежно від вирішених у ньому питань, оскільки відповідно до ч.6 ст.4 Цивільного кодексу України цивільні відносини регулюються однаково на всій території України.		
Питання:	Визначте, чи встановлюються Цивільним кодексом України порядок утворення та правовий статус комунальних установ?		
Відповіді:	1. Цивільним кодексом України встановлюються порядок утворення та правовий статус комунальних установ; 2. порядок утворення та правовий статус комунальних установ встановлюються місцевою радою – їх засновником; 3. порядок утворення та правовий статус комунальних установ встановлюються Конституцією України та законом; 4. порядок утворення та правовий статус комунальних установ встановлюються Кабінетом Міністрів України.	Правильна відповідь:	3. порядок утворення та правовий статус комунальних установ встановлюються Конституцією України та законом.
Пояснення:	Комунальна установа є юридичною особою публічного права, оскільки створюється у розпорядчий спосіб розпорядчим актом органу місцевого самоврядування, а отже відповідно до абз. 2 ч.3 ст.81 Цивільного кодексу України порядок утворення та правовий статус юридичних осіб публічного права встановлюються Конституцією України та законом.		
Питання:	Визначте, який правочин є фіктивним?		
Відповіді:	1. укладений без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином; 2. укладений внаслідок неправильного сприйняття сторонами їх прав та обов'язків; 3. укладений без наміру настання реальних правових наслідків при наявності умислу у діях однієї зі сторін правочину;	Правильна відповідь:	1. укладений без наміру створення правових наслідків, які обумовлювалися цим правочином.

	4. укладений з наміром одержання користі від вчиненого правочину.		
Пояснення:	Правильна відповідь наведена у ч.1 ст.234 Цивільного кодексу України, яка, разом з тим, не містить прямого посилання на необхідність встановлення умислу однією чи всіх сторін. Однак слід звернути особливу увагу, що відповідно до п.24 постанови пленуму ВСУ від 06.11.2009 N 9 «Про судову практику розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними» для визнання правочину фіктивним необхідно встановити наявність умислу всіх сторін правочину (тобто відповідь в) є очевидно помилковою).		
Питання:	Вкажіть, за яких умов та зі впливом якого строку набувальної давності суд може визнати за особою право власності на об'єкт самочинного будівництва?		
Відповіді:	1. законне набуття прав на земельну ділянку та відкрите, безперервне володіння об'єктом самочинного будівництва протягом десяти років;	Правильна відповідь:	4. набуття права власності на об'єкт самочинного будівництва за набувальною давністю законом не передбачено.
	2. добросовісне набуття прав на земельну ділянку та відкрите, безперервне володіння об'єктом самочинного будівництва протягом десяти років;		
	3. законне набуття прав на земельну ділянку та відкрите, безперервне володіння об'єктом самочинного будівництва протягом п'ятнадцяти років;		
	4. набуття права власності на об'єкт самочинного будівництва за набувальною давністю законом не передбачено.		
Пояснення:	Відповідь на вказане питання міститься у абз. 2 п.10 постанови пленуму ВССУ від 07.02.2014 № 5 «Про судову практику в справах про захист права власності та інших речових прав»: «З огляду на положення статті 376 Цивільного кодексу України право власності за набувальною давністю на об'єкт самочинного будівництва не може бути визнано судом, оскільки цією нормою передбачено особливий порядок набуття права власності на нерухоме майно, що збудоване або будується на земельній ділянці, не відведеній для даної мети, або без належного дозволу чи належно затвердженого проекту, або з істотним порушенням будівельних норм і правил». Вказане є правильним, оскільки вказана підстава набуття права власності пов'язана не з умовами набуття та впливом строків, а з іншими юридичними фактами за правилами ст.376 Цивільного кодексу України та іншого законодавства.		
Питання:	Примусове відчуження земельних ділянок, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, з мотивів суспільної необхідності може мати місце?		
Відповіді:	1. для розміщення об'єктів, пов'язаних із видобуванням корисних копалин загальнодержавного значення;	Правильна відповідь:	1. для розміщення об'єктів, пов'язаних із видобуванням корисних копалин загальнодержавного значення.
	2. для розміщення іноземних дипломатичних представництв та консульських установ;		
	3. для будівництва захисних гідротехнічних споруд;		
	4. для будівництва та обслуговування нафтових і газових свердловин та виробничих споруд, необхідних для їх експлуатації.		
Пояснення:	Питання розраховане на знання Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» й, зокрема, співвідношення понять «суспільна необхідність» та «суспільна потреба» у припинення права приватної власності на землю та інші об'єкти нерухомості; відповідь міститься у диспозиції ст. 15 цього Закону.		
Питання:	Визначте правові наслідки передання суми завдатку стороні за попереднім договором купівлі-продажу квартири у разі відмови такої особи від укладення основного договору?		
Відповіді:	1. зазначена сума поверненню не підлягає;	Правильна відповідь:	3. зазначена сума підлягає поверненню особі, яка її надала, у розмірі, в якому вона була передана.
	2. зазначена сума може бути стягнена на користь особи, яка її надала, у подвійному розмірі;		
	3. зазначена сума підлягає поверненню особі, яка її надала, у розмірі, в якому вона була передана;		
	4. повернення зазначеної суми залежить від форми, у якій було укладено договір про її передання.		
Пояснення:	Законодавство прямої відповіді на вказане питання не містить, однак з цього питання є стала практика ВСУ, яка означає, що відсутність укладеного основного договору нерухомості не надає переданій сумі значення завдатку з відповідною неможливістю застосування правил про нього (подвійна сума тощо); надана сума підлягає поверненню у тому розмірі, в якому вона була передана (наприклад, постанова ВСУ з перегляду від 13 лютого 2013 року).		
Питання:	Визначте правове становище майнового поручителя?		
Відповіді:	1. майновий поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання ним свого обов'язку;	Правильна відповідь:	4. майновим поручителем є сторона, яка виступає заставодавцем у договорі застави.
	2. майновим поручителем виступає фінансова установа, яка гарантує перед кредитором виконання боржником		

	свого обов'язку; 3. майновим поручителем є особа, яка видає грошову суму кредиторів у рахунок належних з нього за договором платежів, на підтвердження зобов'язання і на забезпечення його виконання. 4. майновим поручителем є сторона, яка виступає заставодавцем у договорі застави.		
Пояснення:	Частина 1 ст. 553 Цивільного кодексу України (Сторони у договорі застави) вказує: заставодавцем може бути боржник або третя особа (майновий поручитель). На практиці часто майнове поручительство плутають з видом поруки, хоча відносини з поруки та застави є різними способами забезпечення зобов'язання. Вказане, наприклад, аналізувалося у постанові з перегляду Судової палати у господарських справах ВСУ від 16 жовтня 2012 р.		
Питання:	Визначте, як впливає груба необережність потерпілого, яка сприяла виникненню або збільшенню шкоди, на відповідальність особи, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки?		
Відповіді:	1. особа, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки, звільняється від відповідальності за завдану шкоду; 2. залежно від обставин справи розмір відповідальності особи, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки, має бути зменшено або у відшкодуванні має бути відмовлено; 3. розмір відповідальності особи, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки, має бути зменшено; 4. груба необережність потерпілого не впливає на відповідальність особи, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки.	Правильна відповідь:	3. розмір відповідальності особи, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки, має бути зменшено.
Пояснення:	Відповідь на вказане міститься у п. 7 постанови пленуму від 01.03.2013 № 4 «Про деякі питання застосування судами законодавства при вирішенні спорів про відшкодування шкоди, завданої джерелом підвищеної небезпеки ВССУ».		
Питання:	Що з переліченого не може бути витребуване від добросовісного набувача ?		
Відповіді:	1. гроші в національній грошовій одиниці; 2. цінні папери на пред'явника, що існують у документарній формі; 3. гроші в іноземній валюті; 4. всі варіанти відповіді є правильними.	Правильна відповідь:	4. всі варіанти відповіді є правильними.
Пояснення:	Стаття 389. Витребування грошей та цінних паперів 1. Гроші, а також цінні папери на пред'явника, що існують у документарній формі, не можуть бути витребувані від добросовісного набувача.		
Питання:	За якої умови медична допомога може бути надана повнолітній дієздатній особі без її згоди?		
Відповіді:	1. за наявності згоди її родичів; 2. за наявності згоди її близьких (при відсутності родичів); 3. за наявності полісу медичного страхування; 4. за наявності реальної загрози життю особи.	Правильна відповідь:	4. за наявності реальної загрози життю особи..
Пояснення:	Стаття 284. Право на медичну допомогу 5. У невідкладних випадках, за наявності реальної загрози життю фізичної особи, медична допомога надається без згоди фізичної особи або її батьків (усиновлювачів), опікуна, лікувальника.		
Питання:	Шкода, завдана джерелом підвищеної небезпеки, відшкодовується:		
Відповіді:	1. власником джерела підвищеної небезпеки; 2. особою, яка на достатній правовій підставі володіє джерелом підвищеної небезпеки; 3. спільно власником і володільцем джерела підвищеної небезпеки; 4. спільно потерпілим, що мав умисел на спричинення йому шкоди, і особою, яка неправомірно заволоділа джерелом підвищеної небезпеки.	Правильна відповідь:	2. особою, яка на достатній правовій підставі володіє джерелом підвищеної небезпеки.
Пояснення:	Відповідно до ч. 2 ст. 1187 Цивільного кодексу України, шкода, завдана джерелом підвищеної небезпеки, відшкодовується особою, яка на відповідній правовій підставі (право власності, інше речове право, договір підряду, оренди тощо) володіє транспортним засобом, механізмом, іншим об'єктом, використання, зберігання або утримання якого створює підвищену небезпеку, тобто володільцем джерела, який може не співпадати з його власником. Далі ч. 3 і ч. 4 цієї ж статті встановлюють, що особа, яка неправомірно заволоділа транспортним засобом, механізмом, іншим об'єктом, завдала шкоди діяльністю щодо його використання, зберігання або утримання, зобов'язана відшкодувати її на загальних підставах, а якщо		

	неправомірному заволодінню іншою особою транспортним засобом, механізмом, іншим об'єктом сприяла недбалість її власника (володільця), шкода, завдана діяльністю щодо його використання, зберігання або утримання, відшкодовується ними спільно, у частці, яка визначається за рішенням суду з урахуванням обставин, що мають істотне значення. Також у ч. 5 ст. 1187 серед підстав звільнення від відповідальності за завдану шкоду зазначається умисел потерпілого.		
Питання:	Якщо шкоду потерпілому було завдано спільними діями (бездіяльністю) кількох осіб, то:		
Відповіді:	1. ці особи мають відшкодувати завдану шкоду у рівних частках;	Правильна відповідь:	3. шкода відшкодовується солідарно.
	2. шкода відшкодовується кожною особою у повному обсязі;		
	3. шкода відшкодовується солідарно;		
	4. потерпілий не може вимагати відшкодування шкоди лише від однієї з цих осіб.		
Пояснення:	Ст. 1190 Цивільного кодексу України встановлює загальне правило, що особи, спільними діями або бездіяльністю яких було завдано шкоди, несуть солідарну відповідальність перед потерпілим. Принцип солідарного обов'язку означає, що якщо у зобов'язанні обов'язок боржників є солідарним, то кредитор має право вимагати виконання обов'язку частково або в повному обсязі як від усіх боржників разом, так і від будь-кого з них окремо (ч. 1 ст. 543 ЦК України). Зі змісту ч. 2 ст. 1190 ЦК України випливає, що суд може визначити відповідальність осіб, які спільно завдали шкоди, у частці відповідно до ступеня їхньої вини, якщо цього вимагає потерпілий.		
Питання:	Якщо вчиненням злочину спричинено значні збитки, а особа, що цей злочин вчинила, знаходиться в скрутному матеріальному становищі, то:		
Відповіді:	1. особа звільняється від цивільно-правової відповідальності;	Правильна відповідь:	2. особа несе відповідальність за завдану нею шкоду в повному обсязі.
	2. особа несе відповідальність за завдану нею шкоду в повному обсязі;		
	3. відшкодовуються лише втрати у зв'язку зі знищенням або пошкодженням майна внаслідок злочину;		
	4. суд має зменшити розмір збитків, які підлягають відшкодуванню.		
Пояснення:	Згідно з ч. 4 ст. 1193 Цивільного кодексу України, суд може зменшити розмір відшкодування шкоди, завданої фізичною особою, залежно від її матеріального становища, крім випадків, коли шкоди завдано вчиненням злочину.		
Питання:	Шкода, завдана каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я внаслідок злочину, має бути відшкодована потерпілому державою:		
Відповіді:	1. в усіх випадках;	Правильна відповідь:	4. якщо не встановлено особу, яка вчинила злочин, або якщо вона є неплатоспроможною.
	2. якщо особу злочинця не встановлено;		
	3. якщо особу, яка вчинила злочин, встановлено, але в неї немає майна для відшкодування;		
	4. якщо не встановлено особу, яка вчинила злочин, або якщо вона є неплатоспроможною.		
Пояснення:	Відповідно до ст. 1207 Цивільного кодексу України шкода, завдана каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю внаслідок злочину, відшкодовується державою, якщо не встановлено особу, яка вчинила злочин, або якщо вона є неплатоспроможною.		
Питання:	В альтернативному зобов'язанні право вибору предмета зобов'язання, за загальним правилом, належить:		
Відповіді:	1. сторонам зобов'язання за їх згодою;	Правильна відповідь:	3. боржнику в цьому зобов'язанні.
	2. кредитору в цьому зобов'язанні;		
	3. боржнику в цьому зобов'язанні;		
	4. суду.		
Пояснення:	Ст. 539 Цивільного кодексу України встановлює, що альтернативним є зобов'язання, в якому боржник зобов'язаний вчинити одну з двох або кількох дій, при цьому боржник має право вибору предмета зобов'язання, якщо інше не встановлено договором, актами цивільного законодавства, не впливає із суті зобов'язання або звичаїв ділового обороту.		
Питання:	Протягом чотирнадцяти днів не рахуючи дня купівлі непродовольчого товару покупець має право на:		
Відповіді:	1. заміну товару належної якості;	Правильна відповідь:	2. обмін товару належної якості.
	2. обмін товару належної якості;		
	3. заміну товару неналежної якості;		
	4. обмін товару неналежної якості.		
Пояснення:	Право на обмін товару належної якості протягом чотирнадцяти днів закріплено в ст. 707 ЦК України і в ст. 9 Закону України «Про захист прав споживачів» від 12.05.1991 року. Заміна товару передбачена при передаванні товару неналежної якості ст. 708 ЦК України і здійснюється, за загальним правилом, протягом встановленого гарантійного строку. Таким чином, ЦК України чітко розмежував поняття обміну товару належної якості протягом чотирнадцяти днів і заміни товару неналежної якості протягом гарантійного		

	строку.		
Питання:	У разі виявлення покупцем недоліків у товарі, не застережених продавцем, покупець пред'являє вимоги:		
Відповіді:	1. або до продавця, або до виготовлювача товару за своїм вибором;	Правильна відповідь:	1. або до продавця, або до виготовлювача товару за своїм вибором.
	2. до продавця, з яким уклав договір купівлі-продажу;		
	3. до виготовлювача товару неналежної якості;		
	4. до продавця і виготовлювача товару у рівних частках.		
Пояснення:	Ст. 708 Цивільного кодексу України встановлює, що в разі виявлення покупцем протягом гарантійного або інших строків, встановлених обов'язковими для сторін правилами чи договором, недоліків, не застережених продавцем, або фальсифікації товару покупець має право за своїм вибором: 1) вимагати від продавця або виготовлювача безоплатного усунення недоліків товару або відшкодування витрат, здійснених покупцем чи третьою особою, на їх виправлення; 2) вимагати від продавця або виготовлювача заміни товару на аналогічний товар належної якості або на такий самий товар іншої моделі з відповідним перерахунком у разі різниці в ціні; 3) вимагати від продавця або виготовлювача відповідного зменшення ціни; 4) відмовитися від договору і вимагати повернення сплаченої за товар грошової суми.		
Питання:	Безхазяйна нерухомість після спливу одного року з дня взяття на облік може переходити за рішенням суду:		
Відповіді:	1. в державну власність;	Правильна відповідь:	2. в комунальну власність.
	2. в комунальну власність;		
	3. в державну власність, якщо орган місцевого самоврядування відмовився від набуття права на неї;		
	4. в комунальну власність, якщо держава відмовилася від набуття прав на неї.		
Пояснення:	За ч. 2 ст. 335 Цивільного кодексу України безхазяйні нерухомі речі беруться на облік органом, що здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно, за заявою органу місцевого самоврядування, на території якого вони розміщені. Про взяття безхазяйної нерухомої речі на облік робиться оголошення у друкованих засобах масової інформації. Після спливу одного року з дня взяття на облік безхазяйної нерухомої речі вона за заявою органу, уповноваженого управляти майном відповідної територіальної громади, може бути передана за рішенням суду у комунальну власність.		
Питання:	Якщо особа заволоділа нерухомим майном на підставі договору з його власником, який після закінчення строку договору не пред'явив вимоги про його повернення, вона набуває право власності за набувальною давністю:		
Відповіді:	1. через десять років з моменту заволодіння цим майном;	Правильна відповідь:	4. через п'ятнадцять років з часу спливу позовної давності.
	2. через п'ятнадцять років з моменту заволодіння цим майном;		
	3. через десять років з часу спливу позовної давності;		
	4. через п'ятнадцять років з часу спливу позовної давності.		
Пояснення:	Згідно з ч. 1 ст. 344 Цивільного кодексу України особа, яка добросовісно заволоділа чужим майном і продовжує відкрито, безперервно володіти нерухомим майном протягом десяти років або рухомим майном - протягом п'яти років, набуває право власності на це майно (набувальна давність). Але в разі, коли особа заволоділа майном на підставі договору, має бути застосована ч. 3 цієї статті, що встановлює спеціальне правило: якщо особа заволоділа майном на підставі договору з його власником, який після закінчення строку договору не пред'явив вимоги про його повернення, вона набуває право власності за набувальною давністю на нерухоме майно через п'ятнадцять, а на рухоме майно - через п'ять років з часу спливу позовної давності.		
Питання:	Наймач житла у разі його продажу має переважне право перед іншими особами на придбання цього житла, якщо:		
Відповіді:	1. він належно виконував свої обов'язки за договором найму житла;	Правильна відповідь:	4. він належно виконував свої обов'язки за договором найму житла, що не був короткостроковим.
	2. договір найму житла не був короткостроковим;		
	3. договір найму житла був укладений на строк не менше п'яти років;		
	4. він належно виконував свої обов'язки за договором найму житла, що не був короткостроковим.		
Пояснення:	Переважне право наймача, який належно виконує свої обов'язки за договором найму, у разі продажу речі, переданої у найм, на її придбання встановлено ч. 2 ст. 777 Цивільного кодексу України (її офіційне тлумачення див. в Рішенні Конституційного Суду № 31-рп/2009 від 10.12.2009). Ч. 2 ст. 822 Цивільного кодексу України також встановлює, що в разі продажу житла, яке було предметом договору найму, наймач має переважне перед іншими особами право на його придбання, але слід зауважити, що за ч. 2 ст. 821 Цивільного кодексу України положення ст. 822 не застосовуються до короткострокового найму (договору найму житла, укладеного на строк до одного року).		